

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΔΑΜΑΛΑΣ

Θλιβερά είδησις ήγγέλθη εκ Παρισίων, ο θάνατος του "Ελληνος καλλιτέχνη Αριστείδου Δαμαλά. Δηροσιύοντες σήμερον την εικόνα του και τας άλλας ταύτας γραμμάς, δέν έχομεν την άξίωσιν ν' αποτυπώσωμεν ούτε τον περιεργον χαρακτήρα, ούτε τον περιπεσιωδή βίον αυτού. Τα στενά ήμῶν όρια δέν επιτρέπουν ν' αναγράψωμεν περιληπτικώς κέν πάντα τὰ καθ' αὐτόν· άρκοίμεθα μόνον εις άπλοῦν σκιαγράφημα. Π προικισμένος υπό της φύσεως διά καλλόντες άπαντώσης μόνον εις άγάλματα της πύλης άρχαίου καλλιτέχνη ενωρίς κατέστη ο περιπαθής ήρως των αἰθουσών και άμείριστα εφέλκυσε τὰ βλέμματα των γυναικῶν. Αί κατακτήσεις αὐται δέν ήσαν άρκετά νά ικανοποιήσωσι τούς πόθους του, οὔτινες επνίγοντο εξ άσπίδος εντός των "Αθηνών. "Ηθελε νά δράση εις άλλον κόσμον, μεγαλειότερον, θορυβωδέστερον και μ' αν ήμέραν με εφέδια εκατόν χιλιάδων δραχμών και την καλλονήν του εγκαταλείπει τας "Αθήνας και εδράσεται εις Παρισίους. Ο αὐτός επηκολούθησε βίος, όστις κατ' ανάγκην επήνεγκε την στέρησιν χρημάτων και την άπελπισίαν. Παρουσιάζεται εις την διάσημον ήθοποιόν Σάραν Βερνάρ ζητών νά προσληφθῇ μεταξύ των ήθοποιών του θέατρου. Τόν δέχεται, τόν επιβάλλει εις τό παρσινόν κοινόν και μετ' ου πολὺ τόν καθιστᾷ εὐτυχῇ σύζυγόν της. "Η φήμη ήρχισε νά φέρη τὸ ὄνομα τοῦ Δαμαλά από στόματος εις στόμα και ἡ κριτική νά κλέβη ενόσπε τοὺς οφθαλμούς και τὰ ὦτα χάριν της μεγάλης ήθοποιού. Δέν παρήλθεν άλλίγος καιρός και οἱ Παρίσιοι ἐμάνθανον, οἱ εἰδόθη διαζύγιον μεταξύ τοῦ Δαμαλά και της Σάρας τό ὅποιον τελευταίον ἡ διάσημος καλλιτέχνης μετέβαλεν εις ροκας μὲ δυναμένη ν' άκτιστῇ εις την γοητευτήσαν μορφήν του. Ο θάνατος τοῦ πενηνταπενταετούτου συμπαλίτου μας προήλθεν εκ της υπερβολικῆς χρήσεως ενέσεων μορφίνης διεγείρας την συμπάθειαν πάντων.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ο κ. Δηλιγιάννης, καθά γραφουσιν εκ Μιλάνου, κατέλυσεν εις τό αὐτόθετι ξενοδοχείον εις ο συνήθως καταλύει ο περιώνυμος μουσουργός Βέρδης και μάλιστα εις τὰ αὐτὰ δωμάτια.

Τώρα ποία σχέσις υπάρχει μεταξύ Βέρδη και Δηλιγιάννη;

"Οτι ίσως άμφότεροι γνωρίζουν νά γράφωσι νότας.

✱

Υπάρχει όμως και μία διαφορά, ότι ο μὲν Βέρδης γνωρίζει νά κάμνη συμφωνίας, ενώ ο κ. Δηλιγιάννης γνωρίζει νά κάμνη μόνον... άσυμφωνίας.

✱

"Εκτακτον γενναιοδωρίαν εἰδειξε κατ' αὐτάς ο άρτι εγκατασταθείς παρ' ήμῶν άμογενής κ. Πάγκος. Τόν συγχαιρομεν από καρδίας διὰ τὰ ὄντως φιλανθρωπικά του αἰσθήματα, αλλά τόν προτρέπομεν νά προσέχη μὴ περιστοιχισθῇ από ὕποπτα άτομα, διότι ἡ γενναιοδωρία του θα κάμνη, ώστε νά υπάγῃ κάθε κατεργάρης 'ς τόν Πάγκον.

✱

Δευτέραν ἤδη φοράν βυθίζεται πλοῖον φορτωμένον με άλλας διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου. Μήπως έχει τόν δάκτυλόν της εις αὐτὰ τὰ ναυάγια ἡ αντιπολίτευσις προσπαθοῦσα νά παραστήσῃ τό Δημόσιον ὡς ανάλαιτον;

✱

Δέν εἶνε παράδοξον, ότι άνευρέθη εις νεκρός κείμενος

πρὸ 24 ἐτῶν μεταξύ των άζητήτων έμπορευμάτων τοῦ Τελωνείου Πειραιώς. Τό παράδοξον εἶνε πῶς ο νεκρός αὐτός δέν άνεστήθη ὕστερα από τόσα θαύματα, αἵτινα συνέβησαν εις τό ρηθὲν Τελωνεῖον.

✱

Αφίκετο ο αὐστριακός συνταγματάρχης κ. Χάρτλ, όστις τῇ προσλήσει της κυβερνήτεώς μας ανέλαβε νά χαρακτηρῇ τόν γεωγραφικόν Χάρτην της Ελλάδος.

✱

Εκ της Κρήτης ήρχισε νά πνέῃ εἰρηνικός άνεμος, και μόνον ο πόλεμος πρὸς τὰς ελληνικάς εφημερίδας και τὰ περιοδικὰ διαρκεί ακόμη. Κατ' άλλας εἰδησεις κί καταστροφαι εξακολουθοῦσι και δέν γνωρίζει κανείς... τί νά πιστεύσῃ. "Ημεῖς δέν πιστεύομεν τίποτε από αὐτὰ αληθῆ, αφού προέρχονται εκ Κρήτης και κατὰ τό ρητόν τοῦ Παύλου: «Κρήτες αἰ ψεύσται».

✱

Υψοῦμεν και ἡμεῖς φωνήν ὑπὲρ της καταπατουμένης αρχαιότητος τοῦ Διαδόχου ἐν τῷ στρατῷ. Λέγεται πάλιν, ότι κατ' αὐτάς προβιβάζεται εις αντισυνταγματάρχην και οὕτως άποδίδεται τό δικαίον εις ανώτερον άξιωματικόν τόσον παρχακωνιζόμενον ελλείψει μέσων.

✱

Τό άνέγνωμεν εις τινε εφημερίδα και τό άνανδημοσιεύομεν:

«"Η κυβέρνησις διέταξε επιτροπήν νά παραλάβῃ τό σιδηροδρομικόν τμήμα Παλῶκε - Κατακόλου».

Αξός

ΦΑΛΗΡΟΥ ΤΥΧΑΙ

"Ωραία εἶνε αληθῶς ἡ φαληρικῆ άκτή, όταν διαγελαῖ αἰθρίας και σαπφείριος άνω ο οὐρανός, όταν εξαπλουται λεία ἡ θάλασσα μόλις ρικνουμένη υπό της αύρας, όταν ἡ σελήνη χρυσώνῃ τήν άκύμαντον επιφάνειαν τοῦ πελάγους, όταν τό κύμα θνήσκῃ με μελωδικόν ψίθυρον επί της άμμόδους παραλίας. Εἶνε ανάπαυλα προσφιλής, τήν ὅποιαν ἡ οἰκτίρμων φύσις παρέχει εις τοὺς άτυχεῖς κατοίκους τοῦ "Αστεος τὰς φοβεράς ἡμέρας, καθ' αἷς ἡ άτμοσφαῖρα μεταβάλλεται εις πεπυρακτωμένην κάμινον, ἥ ο Αἴολος βοηθούμενος υπό των φυσιγνάθων συμμάχων του της Δημαρχίας εξαεῖρει τὰς άπαισίους τοῦ κονιορτοῦ θυέλλας.

"Ωραῖον εἶνε τό Φάληρον, ἀλλ' ὡς φύσις, ὡς παραλία, ὡς έξοχή, ὅπως τό εἰγνωρίσαμεν άλλοτε κατὰ τοὺς πρώτους αὐτοῦ εὐδαίμονας χρόνους, δροσερόν, άτημέλητον, δημοκρατικόν, εὐχάριστον ὅπως τό ἡγαπῶμεν άλλοτε, παιδί ζωηρόν και φιλόγελων, τό ὅποιον δυστυχῶς ἤλλαξε χαρακτήρα, άφ' οἱτου ήρχισε νά βγάλλῃ... τοὺς τραπέζιας.

✱

"Ητο άλλοτε έρημος άκτή, άπεριποίητος έντελῶς. Εἶχε